

Liekin pako     Kaupungin sydäimestä kuuluu kova pamaus, joka herättää lähistöllä asuvat ihmiset. Pamauksen jälkeen kaikkialla on hiljaista, vain sadepisarat ropisevat maahan. Vanhassa kerrostalossa asuva nainen nousee ylös vuoteestaan mennäkseen katsomaan ikkunasta ulos. Nainen nappaa silmälasinsa työpöydältä ja vetää verhot ikkunan edestä. Hän näkee ulkona tyhjän kadun, jota sade huuhtelee liasta. Hän näkee myös miehen, joka hetken ajan seisoo kadunkulmassa, kunnes lähtee juoksemaan sinisen auton luo. Miehellä on musta nahkatakki, jonka selkään on ommeltu punainen merkki. Mies ryntää autoon ja ajaa näkymättömiin silmänräpäyksessä. Ihmisiä ryntää kadulle ja kiljunta rikkoo kaupungin hiljaisuuden. Hetken päästä kaukaisuudesta kuuluu lähenevän ambulanssin sireenit. Aino Palosuo istuu nojatuolissa siemaillen teetä kylmänä syyspäivänä. Hän muistelee viime yötä ja kylmyys täyttää hänen kehonsa. Edes kuuma tee ja villahuopa eivät pysty pitämään häntä lämpimänä. Hänen ajatuksensa pyörivät tytön kasvoissa, jotka ovat vaaleat ja elottomat. Tyttö makaa maassa liikkumattomana teräksinen puukko vieressään. Viha valtaa Ainon mielen surun hiipiessä hänen silmiinsä. Teekuppi putoaa Ainon kädestä, ja sirpaleet leviävät lattialle. Hän ei kuitenkaan välitä. Tytön kasvot, vaaleat ja liikkumattomat, ovat vallanneet Ainon mielen eikä hän voi ajatella mitään muuta. Hän on painajaismaisessa lumouksessa, josta ei ole ulospääsyä. Ainon hengitys kiihtyy eikä hän tunne muuta kuin kylmyyttä sisällään. Hän vajoaa nojatuolin uumeniin ja rukoilee, että voisi unohtaa tyttöparan kasvot. Lumous rikkoutuu, kun puhelin pirahtaa soimaan. Ainolta kestää hetki koota ajatuksensa, mutta viimein hän nousee tuolista ja laahustaa puhelimen luokse. Hän huokaisee syvään ja nostaa puhelimen korvalleen. - Aino puhelimesta. -Hei. Täällä on rikoskonstaapeli Vesa Ylitalo onko sinulla hetki aikaa? - Hei. Tottahan toki, miten voin auttaa? Kysy Aino, vaikka hän tietää jo vastauksen. - Olit yöllä hyvin avulias, kun kerroit meille silminnäkijähavaintosi epäilyistä. Vihjeidesi avulla saimme kiinni nuoren miehen ja nyt toivoisimme, että tulisit poliisilaitokselle kello kolmelta tunnistamaan hänet. Sanoo Ylitalo toiveikkaana. - Tietenkin voin tulla. Näin miehen melko hyvin ja toivottavasti pystyn auttamaan teitä. -Kiitos paljon nähdään kolmelta. Sanoo Ylitalo ja lopettaa puhelun. Aino laskee puhelimen pöydälle ja huokaisee helpotuksesta, koska murhaaja on luultavasti saatu kiinni. Nyt hän voi taas hengittää ja huonekin tuntuu lämpimältä. Aino katsoo lattialla lojuvia teekupin siruja ja miettii miten höperö onkaan, kun ei siivonnut niitä heti. Hän siivoaa sirut lattialta hyräillen samalla lempilauluaan aivan kuin normaalina arkipäivänä. Poliisilaitoksen uumenissa virkailijat ovat täydessä työn touhussa. Kaikkien huulilla on vain yksi nimi, Emilia Hohtola. Poliisin esitutkinta on käynnissä ja yön tapahtumat alkavat selventyä heille. Yhdeksäntoistavuotias Emilia lopetti työt kello 4:15 yöllä, minkä jälkeen hän lähti kotiin. Matkalla hänen kimppuunsa kuitenkin hyökättiin Keskuskadulla kohtalokkain seurauksin. Tappoaseena käytettiin teräksistä puukkoa, jonka kahva oli veistetty puusta. Epäiltynä poliiseilla on Janne Kopola, joka on Emilian entinen miesystävä. Aino Palosuo seisoo kymmenen miehen edessä. Hän katsoo ensimmäistä miestä päästä varpaisiin, mutta ei tunnista tätä. Myös toinen ja kolmas mies ovat täysin tuntemattomia. Kun hän saapuu neljännen miehen kohdalle, hänen jähmettyy paikalleen. Aino tarkkailee miestä kristallin terävillä silmillään ja yhdennäköisyys iskee häneen. Neljäs mies on ruumiinrakenteeltaan täysin samanlainen, kuin kadunkulmassa seissyt mies. Hänen kasvot ovat kulmikkaat ja jykevät. Kylmät väreet hiipivät Ainon selkää pitkin, mutta samalla epävarmuus luo varjon hänen ylleen. Aino näkee taas Emilian kasvot. Hän haluaa päästä eroon tuosta tuskaisesta kuvasta, joka vaanii häntä päivin ja öin. Aino osoittaa neljättä miestä rivissä ja huokaisten toteaa tämän olevan sama, jonka näki yöllä. Mies viedään pois ja Aino lähtee poliisilaitokselta kevein mielin. Uutiset leviävät kaupungissa ja kaikki ovat onnellisia, että tytön murhaaja on saatu kiinni. Kukat kuihtuvat tytön

kuolinpaikalla ja vähitellen kaikki palaa normaaliksi. Silloin tällöin uutisissa kerrotaan "Keskuskadun murhasta" ja oikeudenkäynnistä, jossa nuori mies Janne Kopola on epäiltynä. Aino Palosuo seuraa uutisia tiiviisti ja on onnellinen, koska kaikki todisteet viittaavat siihen, että Kopola on tytön murhaaja. Öisin Aino kuitenkin näkee hämmentäviä unia, joissa hän jahtaa pakenevaa miestä. Uni loppuu, kun mies juoksee liekkien keskelle ja häviää Ainin tavoittamattomiin. Aino herää hiestä märkänä. Eräänä päivänä Aino lähtee kauppaan, joka on aivan lähellä hänen asuntoaan. Hänellä on kutkuttava tunne mahassaan, kun hän poistuu rappukäytävästä ja lähtee kävelemään kohti kauppaan. Aino tietää, että hänen täytyy kävellä tytön kuolinpaikan ohi. Ajatus ei innosta häntä, mutta siitä huolimatta hän lähtee kävelemään Keskuskatua pitkin raskain askelin. Tytön kuolinpaikalla on mies, jonka Aino näkee jo kauempaa. Mies näyttää todella tutulta ja kutkuttava tunne Ainin sisällä voimistuu. Tunne saa hänen mahansa vääntelemään kivusta. Aino tuntee miehen, mutta ei muista missä on nähnyt tämän. Kun Aino lähestyy tytön kuolinpaikkaa, mies kääntyy poistuaan paikalta. Hetken ajan Aino näkee vain punaista. Miehellä on mustanahkatakki, jonka selkään on ommeltu punainen liekki. Aino miettii kauhuissaan: syyllinen palaa aina rikospaikalle.